

Nyokolenie bojrus

Rarot Edward

Drwiny w potur.

Łasadniczym szykiem drwiny są dwójki, a dwójkę przechodimy w szyki ładne. Szyki ładne strażymy rabinie od ognia npla. Dwójkami w odstępkach i odległościach przechodimy deliki ogień nieobserwowany tak artylerji jak i kb. marynowych. Pojem przechodimy obserwowany ogień artylerji granatami i ogień karabinów marynowych. Tyraljejkę przechodimy ogień obserwowany artylerji zapaleni i na bliższej odległości ogień karabinowy. Porządek: X drwina kierunek lewy skraj wioski pojem marz, X drwina kierunek wielkie drzewo na wierzchole dwójkami odstęp 20 odległość 5 marz, X drwina na wysokości samej roli Ina stanowiska, X drwina na wysokości drzewa pojedynczo naprzód.

Porządek karabinowego: celownik 400 przed nami pod wysokim drzewem nplski c. k. m. (widok) ogień ciągły (gotów) ognia. Przerwij ogień. P. k. m. ruziana stanowiska, karabinowy bieżnia do przodu wyrzuciła do przodu stanowiska znakom wsta celownika, wskazuje stanowiska i daje rozkaz celownik 500 przed nami tyraljejkę ogień ciągły, ognia. Ogień drwiny: od 1200 w dół ogień bieżnia do wzmniejszających celi np. c. k. m. lub celownika strzeły wyborni strzelają do drzewców i gniców bez rozkazu. Od 900 r. k. m. i strzeły wyborni do obsługi broni marynowej. Od 400 m. weryfik strzeły. Na bliższej odległości wyrzucamy granaty ręczne. Przed zatrzymaniem przesłonięcia npla krótkim gwałtownym ogniem całej drwiny. Ogień flankowy r. k. m. lub c. k. m. przechodimy tyraljejkę bieżnią takie drgi ładne i polanki.

Porządek dla drwiny w obronie.

- 1) Drwina marza ma broni tych stanowisk granica lewa, granica prawa (wskazac)
- 2) Na prawo broni się pluton II, na lewo drwina 4 narego plutonu. Dca plutonu tam (wskazac). Na przedpocie są wstane czaty stąd około 3-ch kilometrów.
- 3) Najbliższy c. k. m. strzeła skąd i jaki (wskazac). 4) Strzelec X obserwator stanowiska tu (wskazac) obserwacja przeciwlotnicza na sygnały i znaki. 5) P. k. m. stanowiska tu (wskazac) zadanie (podać). Complex str. strzelec "n" stanowiska tu (wskazac)
- 6) Zastępca z weryfik strzelców stanowiska tam (wskazac). Moje stanowisko tu (wskazac) przymnie strzelec X jako mój gonicie. 6) Znaki regularne, sygnały takie, jakie pada dca plutonu. 7) Wskazac wzrok strzelec, przez rozporządzenie na mój rozkaz.
- 8) Punkt amunicyjny plutonu tam (wskazac), gniardo ramy tam (wskazac) dojeżdżać tedy (wskazac). 9) Przy r. k. mie zapas amunicyji (podać) i na k. b.
- 10) Drwina na linji. a) sam do r. k. mu daje główny kierunek ognia i dodatkowe a potem kaideemu z osobna ze strzelców wskazuje kierunki ognia. b) oczywista przedpole, rzuca rękę, rozupetnia amunicyję, ocenia odległości, rozgaza maskowanie.

posze meldunek do d-ey plutonu (i wyzsta). c) wyznacza posterunek i scieżkę strzelców do ukrycia. Obrona polega na: 1) organizacji ubezpieczeń i obserwacji 2) zorganizowaniu ogni i pomiarzeniu odległości. 3) nawigowaniu łączności. Drużynowy powinien mieć takie stanowisko żeby widział całą drużynę i sąsiadów, musi czuwać nad gotowością bojową drużyny. Wtarna myśl rozkazu i zadania, pocięcia i oceny terenu. Cechą obrony jest rzetelność, wybór i rozmowanie stanowisk. Obrona składa się z pozycji głównej, ubezpieczeń pozycji głównej, odwodów i artylerji. Czaty bojowe wystawia każda kompanja lub pluton.

Rozkaz do natarcia. (drużyny)

Nasz pluton nacierza w kierunku (wskazać). Drużyna nasza ma wyrzucić npla z tego wzgórza i zejść go. Kierunek natarcia dla naszej drużyny (wskazać). W prawo nacierza drużyna 1-sza w lewo sąsiedni pluton, przed nami żadnych oddziałów niema. Nieprzyjaciel broni się na linii tamtych wzgórz. Natarcie nasze wspiera c. k. m. (wskazać) i artylerja. Podstawa wyjściowa tu (wskazać) Opuszczenie podstawy wyjściowej na gwizdek dcy plutonu. D-ca plut. przy naszej drużynie. Punkt amunicyjny plutonu przy wyszczeniu tu (wskazać) przy natarciu (wskazać). Strzelec & obserwator stanowisko tu, zadanie obserwować przedpole i sąsiadów, spostrzeżenia meldować głosem. P. k. m. stanowisko tu (wskazać) kierunek ognia (wskazać). Drużyna na wysokości kopca chytkiem na linję. Cechą natarcia jest ciągłe pocięcie do przodu wsparte własnym ogniem. Natarcie mamy z podstawy wyjściowej, z kolumny i rozwinięcia Rozkaz drużynowy do natarcia zawiera: 1) rozkaz do zejścia podstawy wyjściowej 2) rozkaz do natarcia. Rozkaz do zejścia podstawy wyjściowej zawiera: zadanie, ubezpieczenie, pocięcie własne i npla i miejsce dowódcy plut. Rozkaz do natarcia składa się; z obserwacji i ubezpieczeń, zadania, kierunku, sąsiedzi, (wzr) kto wspiera natarcie, najbliższy c. k. m. czas i sygnał do opuszczenia podstawy wyjściowej

Opuszczenie ogniowe.

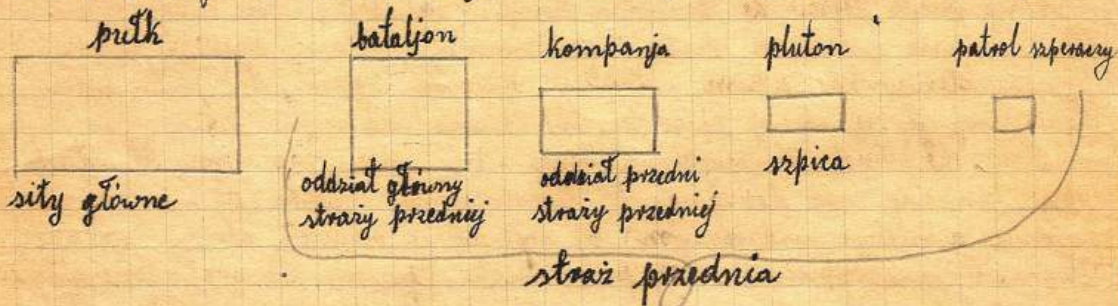
Celem opuszczenia jest wstrzymać jak najdłużej npla i zadać mu jak największą strat. Wykorzystać wszystkie zastawy terenowe.

Placówka.

Celem placówki jest ubezpieczyć czołg, I. Odprawa u dowódcy kompanji. 1) Pocięcie własne, sąsiednie placówki, patroole na przedpolu.

Łapica.

Zadaniem szpicy jest ubezpieczenie marszu oddziałów. Łapicę powinna cechować ciągłość marszu. Maszerować wzdłuż osi marszu. Napotkane npla małego spręchać i wyczerpić utrzymać łączność ogniomów i bębnić rajtę, teren. Mieć łączność z dowódcą. Dowódcy maszerują przy oddziałach wydzielonych np. dowódca kompanii przy plutonie. Zadaniem reperaczy szpicy jest, maszerować po nakananej osi marszu, zbadać wszystkie rośliny i miejsca niebezpieczne. Uwaga na smaki dowódcy. W marszu odwrotowym ubezpieczamy się straż tylną, której zadaniem jest puścić się jak najdłużej npla. Przez walkę opóźniająca; wykorzystuje rośliny. Marsz fasonowy do 80 km na dobę.

Wypadek na placówkę.

W wypadku na placówkę, npla musimy wiedzieć gdzie się ona znajduje. Zadaniem wypadu może być uchwycenie jęca lub zniszczenia placówki. Przez uchwycenie jęca możemy osiągnąć języka a przez zniszczenie placówki umożliwić manewr własnych oddziałów. W rozkazie do dowódcy wskazać w którym kierunku idziemy i jakie jest nasze zadanie. Wskazać drogę dojścia drogę powrotną. Dać rozkaz złożenia dokumentów i listów do szefa, szpicy plecak. Wyznaczyć ludzi do uchwycenia jęca i wskazać miejsce zbiórki. Wypadki będziemy stosować w nocy, w mgłę lub gdy jest dobre podejście. Zatkanie ogniomów uderzeniowych i ogniomów uderzeniowych.

Rozpoznanie.

Celem rozpoznania jest zebranie wiadomości o nplu i terenie. Rozpoznanie przeprowadzają wszyscy dowódcy. Wszyscy dowódcy przeprowadzają rozpoznanie

dalekie, niżsi rozpoznanie bliższe. Rozpoznanie bojowe przeprowadza każdy dowódca. Na rozpoznanie idą oddziały od dowódcy do batalionu. Patrolem na rozpoznaniu może być pluton. Cechą rozpoznania ciągłości rozpoznawania i utrzymania styczności Dowódca wysyłażcy powie: jakich chce wiadomości, czas, warunki ogólny oś marszu. Dokąd, skąd i jak wysyłać meldunki. Stawia się wysyłać meldunki różne. Meldować można za pomocą; rakiety sygnał, składnic meldunkowych i znaków umówionych. Najczęściej, za pomocą strażaków. Patrol na rozpoznaniu powinien cechować: spryt, rozwagi, niebezpieczeństwo, wytrzymałość ciała materialna i fizyczna. Najbardziej dostarczanie meldunków. Rozpoznanie dalekie do 300 km. Rozpoznanie bliższe do 50 km.

Użycie broni

- a) w razie napadu lub powziętego zagrożenia napadem, względnie napotkania na czynny opór, celem odparcia napadu lub przelamania oporu. b) w razie niestuchania wezwania do natychmiastowego złożenia broni, lub niebezpiecznych narządzi - przedmiotów. c) w celu wymuszenia należytego sobie postępowania jeżeli aresztowany, przytrzymany, więzion, jeniec ucieka pomimo wezwania do natychmiastowego zatrzymania się. d) dla zatrzymania osoby która po trzykrotnym wezwaniu stoj i po zagrożeniu wyjęciem broni ucieka względnie rozkazu zatrzymania się nie ustąpiła.

Art. 22

Stróża wartownicza jest Stróżą nadzwyczaj odpowiedzialną; żołnierz powinien ją jako najsumienniejszy wykonać. O ile nie było innego wyraźnego rozkazu żołnierzowi na posterunku, nie wolno ruszyć lub poruszyć się, broni i szki, wypuszczać, jeść, pić, palić tytoniu, przyjmować podarunków, spać, wychodzić poza obręb swego posterunku, opuszczać go przed zmianą warty lub wogóle przekraczać nocy przepisów Stróżowych. Za występki przeciw przepisom Stróżowej, grozi odpowiednio do ważności tej Stróżowej jaknajwyższe kary. Wobec npla może być nawet stosowana kara śmierci.

Art. 23.

Kto będąc dowódcą warty lub oddziału, albo na posterunku, świadomie dopuszcza do popełnienia czynu karzgodnego popełnienia

którego mógł i być sturbo wo zobowiązany zapobiec, podlega takiej samej karze jak gdyby sam czyn popełnił. Lotnicze któremu powierzono staż nad więźniami, odpowiada za ich dopilnowanie. Kto samowolnie opuści wartę, lub swoje miejsce przy oddziale, lub poderas marszu, winien być karany aresztem.

Liczebny Układ Korpusów.

Warszawa nr. 1	Łódź nr. 4	Poznań nr. 7	
Lublin nr. 2	Kraków nr. 5	Toruń nr. 8	
Grodno nr. 3	Lwów nr. 6	Brześć nr. 9	Przemysł nr. 10

Artyleryja.

D. A. K. = Dywizjon Artyleji Konnej. D. A. G. = Dywizjon Artyleji Górskiej

Bateria składa się z 4 dział, 4 jaszcz, 2 c. k. m. Pluton artyleji składa się z 2 dział, 2 jaszcz. Pułk 3 dywizyjony wtem 2 dyw. armat 1 dywizjon karbic

Lotnictwo.

Dywizjon 2-3 eskadr, eskadra 6-15 samolotów, pluton do 3 samolotów Samolot uzbrojony jest w 1-3 karabinów maszynowych szybkostrzelnych do 1300 strzałek na minutę i bomb 1-100 kg. a nawet i do 1000 kg. Lotnictwo dzielimy na; linjowe, towarzyszące, myśliwskie i bombardujące. Lotnictwo linjowe ma zadanie zwalczania npla na ziemi i w powietrzu. Towarzyszące utrzymywanie łączności między jednostkami. Myśliwskie rozpoznanie dalekie, posiada pułap do 4 km. Bombardujące do niszczenia pozycji npla i jego magazynów o pułapie do 5 km. Odległość mara do 500 m. wysprzedenie 5-10 cis krotne. Odległość wielka do 1000 m wysprzedenie 10-15 cis krotne.

Czołgi.

Kompanja czołgów skł. się z 1 czołga dow. i samochodu administracyjnego i 3ch plutonów. Pluton 1 czołg dow. plut. i 4 czołgi. Wyposażone są w działka 37 mm. i c. k. m.

Przhiba obserwatora.

Lornetha służy do obserwowania w terenie. Waga lornetki 0.70 kg. futerału 0.50 kg.
 Poniada nastawionk 0 do +5- do 0. W kadłubie jest układ optyczny.
 1 tysięczna jest to kąt pod którym widzimy 1m w odległości 1 km.
 Podziałka służy do mierzenia szerokości przedmiotów w terenie.

Pole widzenia lornetki 100 tysięcznych. Tysięczne ramieniaamy na metry
 w ten sposób że ilość zmierzonych tysięcznych przez ocenioną ilość kilometrów.
 $t \cdot X \text{ km.} = m.$ Odległość obliczamy w ten sposób że szerokość odcinka lub
 przedmiotu dzielimy przez zmierzoną ilość tysięcznych $m : t = \text{km.}$

Obserwator jest to żołnierz który na zadanie obserwować nakazany
 odcinek i o spotrzeniach meldować. Z punktu obserwacyjnego musimy
 widzieć cały odcinek. Punkt obserwacyjny musi być taki, żeby
 obserwator mógł dobrze obserwować, Niepowiniem ruszać się w oczy.
 Dogodne i skryte dojście. Latwość, tajemność i dowódca. Niepowiniem posiadać
 pół martwych. Miel zastonę i ochronę

$$\frac{72}{\text{km} \cdot \text{tyś}}$$

$$1 \frac{1}{2} \text{ km.} = 25 \frac{1}{2} m.$$

$$\frac{5 m.}{2 t.} = 2 \frac{1}{2} \text{ km}$$

Łączność.

Łączność jest środkiem dowodzenia dowódcy. Łączności używa: goniec pienny
 goniec konny, cyklista, Tarcuch gonców, patrole łącznikowe, patrole
 styczności. Do nawiązania łączności powiniem użyć podwładny
 i przelotny. Z lotnikiem możemy porozumieć się za pomocą
 radja, płacht sygnałowych, płacht łączności, płacht wytyczonych 1-zej linji
 ogni bęgalstkich i przekazywaczów. Lotnik do nas może przesyłać
 meldunki względnie rozkazy za pomocą: radja, rakiet, meldunków
 cieżarkowych i dymów. Kolejnie pocztowe przenoszą meldunki do odległości
 200 m.

Płachta łączności

Płachta łączności

Gazoxrastwo.

Gazy bojowe są to środki chemiczne które po rozpyleniu w powietrzu lub na ziemi, działają szkodliwie po zethknieciu się z ogarnieniem ludzkim lub zwierzęcym. Gazy dzielą się na; gazy bojowe, dymy bojowe, środki zapalające i materiały ochronne. Dymy bojowe są to środki mające właściwości przystania.

Gazy bojowe skazują. Dymy bojowe przystaniają, kesen na pewien okres czasu. 1) Gaz bojowy powinien szybko i skutecznie działać by jak naj=

mniejszą ilością i najkrótszym czasie zdotat, redukując najwięcej istot. 2) Powinien mieć sterzenie napastliwe. 3) Bez barwy i zapachu. 4) Cierzy od powietrza. 5) Powinien być odporny na niskie

działanie tlenu, pary wodnej, ciepła i promieni słonecznych. 6) Niepowinien podlegać rozkładowi w przechowywaniu. 7) Tani i łatwy w produkcji. Gazy bojowe dzielimy na gazy parzące i nieparzące.

Nieparzące działają na płuca i drogi oddechowe, nos i oczy. Parzące to samo i jeszcze oparzenia skóry. Gazy nieparzące dzielą się na: duszące, trujące i drażniące. Lakrymatory są to środki chemiczne powodujące kichanie.

Gleminy są to środki chemiczne powodujące wymioty. Gazy są jako ciała; stałe, lotne i płynne. Bojowe środki chemiczne dzielimy na: gazy parzące, nieparzące, dymy bojowe, gazy wybuchowe i spalnicowe. Gazy duszące należą

do trujców duszących, działają na drogi oddechowe i płuca. Powodują; uporczywy kaszel, kurczowe zamknięcie głosci, wymioty. Przy dłuższym działaniu następuje śmierć od odurzenia. Do gazów duszących zaliczamy

chlor, fosgen, chloropikryna, palit, superpalit. Poznamy po zrypanie

rytmu oddechowego, kaszel, zatkawka, sine; usta, nos, palce rąk i nóg.

Pomoc; natychmiast maskę gazową, ranieść do schronu spowodować ^{nie}wymioty.

Gazy trujące dzielimy na trujców krwi i trujców systemu nerwowego. Do trujców krwi należą; cjad, karbonylki telara i niklu, jodobor, arsewodor. Do trujców systemu nerwowego należą kwas pruski

i nitryle. Gazy trujące powodują; zawroty i ból głowy, ból w karku i piersiach, trudności oddychania. Cjad chwifny krotk, umnieć.

Pomoc; natychmiast maskę, ranieść do schronu. Gazy parzące działają na drogi oddechowe, oczy, nos i na powierzchni powodują oparzenia

skóry. Do gazów parzących należą; iperyt, luzryt, sedenit.

Gazy drażniące powodują; ptaer, ból oczu, i strata wzroku, cechą wielką napastliwost. Do gazów drażniących należą; bromoacton, bromek nylilu,

bromek berzylu, kamit, adamryt. Pomoc; przemyć oczy 2% rozczyznem dwuwęglanu sody lub potasu.

Dymy bojowe są to irodki chemiczne które skarają powietrze pod postacią zawieszon. ciał stałych lub ciekłych, tworzących obłoki dymu lub mgły.

Dymy bojowe dzielimy na dymy napaśliwe i dymy przystaniające.

Przy wyborze dymów przystaniających musimy pamiętać żeby był najmniej trujący, miał wielką siłę przystaniania i aby zawieszony był z ciał stałych. Dymy bojowe otrzymujemy przy: 1) tężeniu substancji chemicznych. 2) spalaniu substancji dymotwórczych. Merupełne spalanie ciał bogatych w węgiel. Liczne dymne.

C. O. = mieszanina chloru i tleniu. P. T. = parafinowostocinowa.

C. A. T. jest to świeca dymna napaśliwa = chloroacetonon.

Zagazowanie. Do zagazowania npla potrzebne są; warunki atmosferyczne i terenowe, siła i kierunek wiatru 2-5 $\frac{m}{sek}$, dnie bez opadów, doliny w kierunku npla, teren równy bez pokrycia lub poprzecinany lekko wznoszący się do npla. Napad falowy z butli: baterjami 10-12 butli. Butla 12-40 kg. garu. Napad fali orzuta zaburczono do 25 km, wyzerowalny do 40 km. Napad artyleryjski: pociskami garowymi, dymnymi i garowokouruczymi. Pocisk 75 mm. skóra 50 m² terenie, 105 mm. 100 m², 155 mm. 200 m². Napad artyleryjski; niszczący, oberwładniający, obronny. Napad falowy z miotacz. Lwesa.

Miotacz jest to ruwa wkopana w ziemię pod kątem 45°. Długość 1 m. kal. 20 cm. 1 mm. Bąby wypełnione garem ciekłym wagi 14 kg. kal. 20 cm., donośność do 1000 m., odpalenie za pomocą elektryczności. Napad falowy za pomocą moździerz. kal. 102 mm. donośność 1200 m., bąby wagi 8 $\frac{1}{2}$ kg. Za pomocą lotnictwa, lotnictwo orzuta przy pomocy rozpylaczy i bęb. garowych wagi 1-100 kg. a nawet i 1000 kg., ruzery odwozdy i magazyny npla.

Obrońa przeciwogarowa. Obrońa dzielimy na obrońę indywidualną i zbiorową. Obrońę dzielimy na 3 okresy; okres przed napadem garowym, okres w czasie napadu garowego i okres po napadzie garowym. Obrońę dzielimy na izolacyjną i filtracyjną. Pierwszy okres stwóży: organizacji stwóży obserwacyjno-alarmowej, budowy schronów pomierzezeń nuzretnionych, szkoleniu lotniczym i przygotowaniu ludności cywilnej. Drugi okres trwa od rozpoczęcia napadu aż do usunięcia siły działania garów. Obrońa przed napadem garowym dzieli się na dwie strefy: strefę alarmową do 5 km. i strefę zagrożoną do 15 km. od stwóży alarm. W strefie alarmowej lotniczo non nuzkę w pogotowiu garowym. W strefie zagrożonej normalnie. Schrony przeciwogarowe są to wkopy które posiadają dwa wejścia i urządzenia do odświeżania powietrza.

Pomiarzenia uwzględnione są to budynki uwzględnione do których podlega napadu niewolno wchodzić ani wychodzić. Celem pomiarzeń uwzględnionych jest zabezpieczenie materiały żywności, wyposażenia, ludzi i zwierząt. 1 człowiek przez 1 godzinę zużywa 2 m³ powietrza. 1 koń przez 1 godzinę zużywa 20 m³ powietrza. Pomiarzenia trzeba tak skłaniać aby na 1 człowieka wypadło 5-15 m³ powietrza. Obowiązkiem służby obserwacyjno-alarmowej jest alarmować sąsiadów i własne oddziały w głąb. Sterenia bojowe jest to sterzenie gazów w którym człowiek bez maski zostaje momentalnie zatruty i śmiertelnie. Sterenie napastliwe jest to sterzenie w którym podługowym przebywaniem bez maski zostaje zatruty. W stereniu pora granicami napastliwości człowiek bez maski, czuje obecność gazów lecz może ~~nie~~ nim przebywać.

Aparat tlenowy.

Aparat tlenowy jak i pomiarzenia uwzględnione mają do obrony izolacyjnej. Butla tlenowa o pojemności 0,8 l. wody posiada 120 l. tlenu napakowanego pod ciśnieniem 150 atmosfer. Butla tlenowa i pochłaniacz wystarcza na 1 godzinę. Patrol odciążający składa się z 1 dow. i 6-ciu ludzi wyposażonych w wiadra z wapnem chlorowanym, łopaty, grabie, wiatrowadze, wykonywacze gazów, tabletki i prelate.

Maska przeciwgazowa.

Maska przeciwgazowa ma do obrony filtracyjnej. Jest to maska polska P. S. L. roz. 24 składa się z maski wlotowej, pochłaniacza i rurki. Chroni twarz i drogi oddechowe. Maskę składa się z tkaniny podwójnej bawełnianej, rekonstruowana jest od wewnątrz napełniona wewnątrz impregnowana olejem białym. Tętno nagłowia = skromiona ciemniowa, rafinkowa, łopacowa i druga nieaktywna. W dolnej części przyszyta jest komora ramkowa w której jest dwa zawory, wdechowy i wydechowy. W górnej części od wewnątrz jest ramka uszczelniająca szer. 2-4 cm. W przedniej części w gumowej oprawie umieszczone są szybki okularowe uwzględnione ^(z celfanu) za pomocą katek metalowych.

Pochłaniacz napełniony jest węglem aktywnym i watą impregnowaną.
Pochłaniacz wystarcza na 8-12 godzin.

Terenozmastość.

Pokrycie terenowe: seteczne i naturalne. Teren rozróżniamy płaski, powalowany, pagórkowaty i górysty. Punkt pośredni t.j. wyrównujące się drzewo lub budynek, wieża lub wzgórze. Sytuacja terenowa jest to namiesione przedmioty terenowe na mapę. Podziałka jest to stosunek odległości terenu do odległości mapy. Kompas posiada podziałkę w tysięcznych = 6.400 tysięcznych. Busola Beckarda posiada podziałkę w stopniach = 360°. Deklinacja nazywamy kąt rawarty między północą magnetyczną a północą geograficzną. Linie jest to sytuacja terenowa narysowana na papierze i odpowiadają podziałce. Poziomice są to poziome linie biegnące wzgórza. Kąt kierunkowy jest to kąt rawarty między kierunkiem północnym a kierunkiem naszego marszu, mierzony od północy w prawo.

Teoria strzału.

Łożem pocisku nazywamy drogę jaką robi pociski po opuszczeniu lufy. Na tor pocisku składają się; siła grawitacji, kierunek nadany lufie, ciężar pocisku, opór powietrza, obrót pocisku. Odległością nazywamy miejsce w którym linia celowania przecina się z torem pocisku. Kątem położenia nazywamy kąt rawarty między łozem pocisku a linią poziomą. Gaz jest to substancja lotna która ma wielką siłę ciśnienia. Materiał prunący = dynamit, materiał wybuchowy = proch.

Granaty.

Granaty mamy; ręczne, karabinowe, specjalne, meldunkowe, kourge, zapalające i garowe. Ręczne; ręczne i obronne.
Granat ręczny składa się z skorupy, materiału wybuchowego = redyt, i zapalnika. Zapalnik składa się z kadłuba drzewni t. zw. tyteki, splotki zapalającej, smuwa pikworda, splotki detonującej, przetyczki.
Ręczny ręczny; waga 27 kg., promień rozrutu 8-12 m., zapalnik - 50 m. grubość skorupy $\frac{1}{2}$ mm. Ręczny obronny; waga 60 kg. promień rozrutu 100 m. zapalnik 150 m. zielara łanego u góry nagwintowane. Granaty służą do zwalania npla w polu miedzym. Granaty ręczne służą do zwalania npla na bliskiej odległości. Zapalnik waga 35 gr. Waga materiału wybuchow. w obronnym 60 gr. w ręcznym 160 gr.

R. K. M.

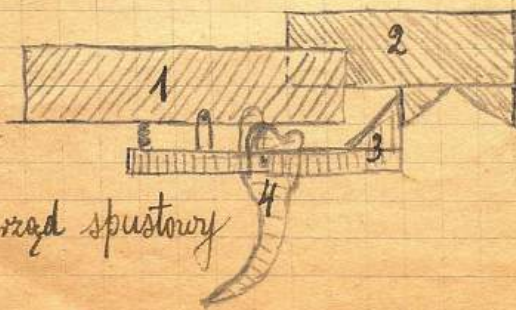
Jest broń dżwiny strzeleckiej o obrotach 4 ludzi. Służą do zwalania npla na dalszej odległości. Jest to broń samoczynna zbudowana na zasadzie gazów i sprężyn. Składa się z 10 części; lufy, przyrządów celowniczych, komory ramkowej z kolbą, urządzenia powrotnego z osłabieniem drutu, przyrządu spustowego, zamka, stoka wraz z spwadłem, rury gazowej z nakładką, dwójnogu i przyrządów do czyszczenia i noszenia. Kal. 28 syst. Browning. Waga 9 kg. długość 111 cm.
Długość lufy 61 cm. 1 mm. Kadłub 55 w tym 2 przełoty. Wzrost rozpiętości nerek 36 cm.
Długość liny przecierania 74.2 cm. Szybkostrzelność praktycznie 200-250 stratorów, teoretycznie 600 stratorów na 1 minutę. Waga magazynka 72 kg. bez amun. 27 kg.
Kal. lufy 7.9 mm. kal. poc. 8.2 mm. Jednostka do r. k. m. 500 szt. amunicyj, 1 jedn. przy r. k. m. 2 jedn. na biece. R. k. m. służą do zwalania nply ognia w dżwiny

Granatnik.

Granatnik jest to broń plutonu piechoty, jest to broń strzelnicza. Strzela tylko pod kątem 45° . Wz. 30. waga 7 kg. Składa się z 8 części; lufa, komory gazowej, przyrządów celowniczych, ramka, przyrządu spustowego, stopy, dwójnogu, poziomnicy. Długość 64 cm. kal. lufy 46 mm. kal. pocisku 45,6 mm. Ładuje się od przodu. Celuje się na kierunku. Odległość działania pocisków reguluje regulator gazowy. Dł. przewodu lufy 39½ cm. Długość pocisku 223 mm. Waga pocisku 70 kg. Długość Donosi się celna 100-700 m. najdalej do 1200 m. Jednostka ogniowa 10 sztuk granatów. 1 jed. przy granatniku i 1 jed. na bidec.

Karabin.

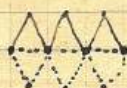
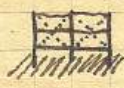
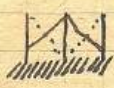
Karabin jest bronią piechoty, jest powtarzalny, esteraktorny, pięciostanowy, odtylcowy, jest bronią polską systemu Mausera wz. 98. Kaliber lufy 7,9 mm. kal. poc. 8,2 mm. dt. lufy 74 cm. Długość k.b. 125 cm. długość z bag. 150. dt. bag. 38 cm. długość brzoścota 25 cm. Ciężar k.b. 4,36 kg. ciężar z bag. 4,92 kg. Składa się z 10 zasadniczych części; lufa, przyrządów celowniczych, komory ramkowej, ramka, przyrządu donoszącego, przyrządu spustowego, torza z nakładką, okucia, bagnetu i przyborów do czyszczenia. Najdalej donosi się pod kątem 31° . Przy celowniku 400 w odległości 100 m. tor pocisku od linii celowania jest wzniesiony o 25 cm. przy odległości 200-300 m 30 cm. Szybkość początkowa pocisku 815-870 m. na sekundę.

Przyrząd spustowy

- 1 komora ramkowa
- 2 kurek
- 3 zaczep spustowy
- 4 język spustowy

Budowa płotu kolcatego.

1) 3 po 3 wbijanie kolców.

9

2) 5 po 3 przybijanie drutu.

15

200 m. na 1 godz.

3) 2 po 4 kotwienie

8

4) 3 po 3 przywiązywanie drutu bocznego

9

5) 3 po 2 robienie drzw.

$\frac{6}{44}$

Tabela gazów.

Nazwa	Rodzaj działania	Stan	Przypomnienie	Ciepota właściwa
Chlor	dzirzący	lotny	k. żółto-zielony zap. żmłtych ziemniaków	Ciepota od pow. 2.5 razy
Tęgen	dzirzący	ptyn	zapach zgnitego siana	ciep. od pow. 3.4 razy
Dwutęgen	dzirzący	ptyn	zap. zgnitych owoców	ciepota od pow. 6.7 razy
Chloroform	dzirzący <small>drob. ostry</small>	ptyn	zapach konserw	ciepota od pow. 5.5 razy
Ciad	trójzący	lotny	przy pom. spec. przegr.	ciepota od pow. 0.96 razy
Kwas pmki	trójzący	lotny	zap. gorzkich migdał.	ciepota od pow. 0.96 razy
Bromek bryzlu	trawiący	ptyn	- - - -	ciep. od pow. 5.7 razy
Bromek kryzolu	trawiący	ptyn	- - - -	ciepota od pow. 6 razy
Iperyt	rozcz. parzący	ptyn	zapach kielbasy z czoskiem i chrzanem	ciepota od pow. 5.3 razy
Jedenit	rozcz. parzący	ptyn	zapach migdałów	ciepota od pow. 5.8 razy